

— є гарним способом для засвоєння правильного наголосу, інтонації, певних граматичних правил.

Працювати з телевізійним документом, це свідомо продивлятися його та організувати відкриття.

Документ служить опорою, щоб аналізувати, підводити підсумки, переформулювати, імітувати, критикувати, складати тексти або обмінюватися інформацією в усному мовленні. Викладач наголошує на когнітивних компетенціях слухачів: *спостерігати, визначати, розпізнавати, залучати до участі, класифікувати, вгадувати, випереджати, формулювати гіпотези.*

Слухач поступово привчається користуватися автентичними документами, він більше не боїться труднощів розуміння іноземної мови, у нього з'являється враження, що він прогресує у своїй стратегії розуміння.

Отже, використання АВМ та аудіо-візуальних засобів навчання посилює зацікавленість до навчання взагалі, і опанування іноземної мови зокрема. Цим і зумовлюється, на нашу думку, зростаюча роль аудіо-візуального методу у навчальному процесі.

Євдоченко О. О., канд. екон. наук,
доцент кафедри міжнародної торгівлі

КАРТА САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ВІДКРИТОСТІ ТА ПРОЗОРОСТІ ОЦІНЮВАННЯ РОБОТИ СТУДЕНТА

У сучасних умовах трансформації та удосконалення системи оцінювання в університеті карта самостійної роботи є одним з основних інструментів забезпечення відкритості та прозорості оцінювання роботи студента. Саме карта самостійної роботи повинна містити вичерпну інформацію щодо всіх видів робіт, які пропонуються студенту, та форми їх контролю.

Проте останнім часом в силу певних причин карти самостійної роботи перевантажені інформацією, а саме: зазначається велика кількість робіт (майже на кожному семінарі) та пропонується система оцінювання по 0,1—1 бал за кожною, причому встановити, які критерії найменшої та найбільшої кількості балів неможливо. Ще одним дезорієнтуючим фактором стала нова система оцінювання іспиту — 0, 6, 8 та 10. Як з'ясувалося на практиці, більшість ви-

кладачів виявили бажання застосовувати таку систему оцінювання й під час аудиторних занять. Проте часто, дана система поєднується з оцінками 5 та 4, а також різною кількістю балів (1—3) за різні види роботи. Саме це викликає невдоволеність студентів, оскільки наприкінці семестру достатньо важко визначити, який вид роботи оцінений у балах, а який — в оцінках.

Часто карти самостійної роботи містять загальний перелік робіт та бали, які за них можна отримати. Проте на практиці, під заголовком «експрес контроль — 10 балів» знаходиться 4 чи 5 видів різноманітних робіт з різною кількістю балів, і студентів не попереджають про такі зміни, що суперечить принципу відкритості.

Ще одним важливим моментом є необхідність ознайомлення студентів першого курсу з картами самостійної роботи, оскільки вони переходять зі звичної 12-бальної до 100-бальної системи оцінювання. Проте, як показав досвід, часто викладачі не лише не пояснюють критерії оцінювання, а й взагалі не надають студентам карти самостійної роботи.

Таким чином, карта самостійної роботи має бути зрозумілою та простою, в ній мають бути чітко зазначені всі види роботи, за які студенти можуть отримати бали, та форми їх контролю. Запропоновані види роботи не повинні дублюватися, і бажано, щоб викладачі дотримувалися єдиної системи оцінювання роботи — чи бальної, чи оціночної. Але якщо використовуються обидві системи — пояснити студентам механізми переведення оцінок в бали. Обов'язково доводити до відома студентів критерії оцінювання робіт. Саме тоді карта самостійної роботи відповідатиме принципам відкритості та прозорості оцінювання роботи студента.

Ільницький Д. О., канд. екон. наук, доцент
кафедри міжнародної економіки

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РОЗВИТКУ СИСТЕМИ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАТЬ СТУДЕНТІВ

Загально тенденцією розвитку системи освіти є відмова від суб'єктивізму та рух до «об'єктивного» оцінювання студента з одночасним нівелюванням ролі викладача як Вчителя та формуванням Шкіл. Такий стан справ пов'язаний передусім з масовістю освіти, яка стає більш доступною величезній кількості людей